

CONTE SEMANAL MOU EL DIT XIC...

...Allí romangué el cap entre les mans... Ella, mirant-se'l amorosament, li diu:

—M'amagues quelcom?

El tinent mogué el cap. Però ella el mantenía suavament entre les seves mans amplament obertes

—Encara tens el cavall malalt?

—Oh!... pobre cavall!

—Es més greu encara?

—Sí, més greu.

—Es molt greu... molt greu?

—Sí.

—I bé, què és?

—Per què enutjar-te de les coses de la caserna?

—Quan retornares, el meu plaer és veure't satisfet i content; però, avui, què tens? Per què m'amagues co que passa dins la teva ànima?

—Però per què ho vols sapiguer?

—Sembla talment que no serveixes per altra cosa que per a donar-me el "Déu vos guard".

—Ja és quelcom!

—Doncs, bé; afigurà't que jo faig igual amb tu... Tinc una pena, i me la guardo, dient-hi: "Per a què?"

—Que vols que t'ho conti tot?

—Mira, Enric, des del nostre matrimoni, mai dic "vull".

—Reineta meva!... si ara et fes entristar, la meva desgràcia seria completa...

—Una pena partida entre dos deixà de ésser "una..."

—Bé, si és així... llegeix!!

El tinent allarga a la seva seanya una carta, mentre pensatiu es passeja amunt i avall de la sala

Ella llegeix:

—Volgut amic:

—Ets incomprendible! Et queixes de què no et donen ascens, i obrides que depen absolutament de la teva voluntat... No tens més que moure el dit xic... que dir al teu Capità, que ho sap i t'espera:

—Presentem com a soci de la Lògia.

—Et repeteixo co que ja et digo: l'altre marxa que vaig a dé serralada. Malgrat les excellentes notes i la teva brillant fulla de serveis, malgrat l'apreci dels teus caps i subordinats, no avances res;

cada dia empitjores, fins a tant

que te inscriguis a la Lògia...

—A fer-ho de pressa, puix hi ha

companys teus que vegilen els teus actes. Jo mateix per dues vegades he fugit, en el Casino, la conversa amb el venerable, per a no tractar del teu afer. Però com que

és una fagina, tot ho remou per tal d'arribar a la seva finalitat.

—Pren, doncs, promptament la precaució que t'indica el teu amic,

—Bernardí H...

—Capità d'Estat Major.

—P. D. No en diguis paraula a la teva muller.

—Es molt amable el teu amic...

—Oí que sí?

—Naturalment serà maçó...

—Oh!... però dels arribistes i sense cap convicció.

—I tu?...

—Jo he estat... jso un imbècil!

—No diguis semblants bajaneries.

—I tantmateix és veritat!... Fixa't... no hi ha més que els traïdors... la gent sense ideal... els enxufistes que arriben avui!...

—...Que arriben on?...

I blanament ella l'abraça i li arregla els cabells, com una mare al seu fillet.

En aquells moments el tinent malgrat la seva estatura, era un infant.

Assegut en un escó, els colzes sobre els genolls, el cap entres les

mans, l'esguard fixe als peus... somniava:

On eren aquelles illusions de joveut; quan, al sortir de l'Acadèmia, feia drigar el sabre en l'emperador i el xoc dels esperons cantava un himne de glòria!...

Somniava, si, en un avenir, d'allà per la iniquitat.

Ara tot depèn d'un davantale de pell de vedella i d'un triangle més o menys equilateral...

Ara la Pàtria no diu més als seus fills: "Ets intelligent i fort?... Estimes el teu poiss?... Estàs disposat a vessar per a mi la teva sang?..."

Avui tot això són niceces!... Joc de paraules!... Imperialisme!...

"Pertany a la Lògia?..."

Aquest és l'esperó brutal de manetes intel·ligències... Tot el demés són falònries i dites de vella.

Si avui no grates els pèls de la del venerable, de res et serveixen els mèrits, l'antiguitat. Els lloparrons que sapigueren fer-ho a temps els escalen els graus i els honors.

El tinient clogué el monòleg tirant els guants sobre la taula...

—Oh! i sempre veure aquesta fastigosa gent!... Maria, hem de guillar d'aquí i soterrà-hos en un lloc desconegut, oblidar i ésser oblidats del món... de la política... de tothom...

—Adhuc de la Pàtria?

—Adhuc de la Pàtria dolorida que demana ajuda als seus fills!

Aleshores, com les matrones romanes, que acompanyaven els homes a la guerra, la Maria es féu blanca i amanyagadora. Quelcom

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

El Sant Crist de Cabra

Voldriem, en el decurs d'aquesta anyada en què la humanitat redimida commemora el dinovè centenari de la mort de Crist, d'efectuar una recensió històrica de la devoció que la nostra terra ha professat a Jesús Crucificat. Ha arribat l' hora de parlar de la Creu a la plena llum del sol i en tots moments, car el món en té necessitat. Per ço aquest centenari sobrenatural s'escau d'una faisó oportunitàssima. La nissaga dels homes travessa tal volta el moment més crític del seu pelegrinatge per damunt la terra. La civilització cristiana trontolla davant la conjuració de les potències del mal que pretenen engolar-se-la. L'anarquia del pensament, de la paraula i de la conducta; la confusió entre el bé i el mal; les escemes en contra de la família i de la societat demanen les benediccions del missatge evangèlic que fou predicat ara fa dinou segle.

Per a la societat desviada, mancada d'amor i de vida, es fa premissa la predicació d'aquelles paraules del Crist: "Jo soc el camí, la veritat i la vida".

Voldriem, en el decurs d'aquesta anyada, parlar minuciosament de la nostra grandesa pretèrita cristianitzada en el tresor immens de l'estatuaria religiosa, en la imatge de l'Home-Déu, que ha obrat el miracle de pervenir arreu del món: endolcir amb la seva presència pacificadora milions i milions de llars, beneir el nostre néixer i la nostra durada, figurar sobre el pit dels morts i per damunt de les tombes cristianes, però és una feina àrdua i molt per dessobre de les nostres possibilitats. Comptant però, en l'amabilitat d'aquestes planes i en la franca acollida per part dels nostres fills, intentem donar una visió compendiada de les imatges mestres que la pietat dels nostres avis cisellà en honor i glòria de Jesus Crucificat.

Ens plau començar pel Sant Crist de Cabra per una triple raó. Primeirament, perquè estem dintre la vuitada de la seva festa, la qual tots els anys amb entusiasme es celebra el dia de l'Exaltació de la Santa Creu, 14 de setembre; segonament, perquè el Sant Crist de Cabra ha estat el punt cèntric aon han convergit totes les mirades quan l'estral de la sequedad ha invadit les nostres contrades amb l'amenaça d'impossibilitar la vida i deixar els nostres camps convertits en estèrils ermaçots, i després perquè ultra l'ésser tal volta la icona més venerable i de més prestigi artístic de les nostres terres esdevé situada en un lloc on juneix amorosament el pla i la muntanya, la depressió austera i treballosa de la Conca de Barberà i l'esplanada ubèrrima i riallera de la terra tarragonina, rublera de llops i de grans, acaronada per l'oreig de mil tradicions i manyagada, com les demés comarques amb la dolça abracada de la imatge gòtic del Sant Crist de Cabra.

EL PASSAT DE CABRA

Cabra, si tenim en compte la constitució natural de la comarca formada per una munió d'aiguavessants, no forma part de la Conca de Barberà, com algú preten; sinó que és un de tants pobles que integren el famós Camp de Tarragona. Per ço en molts documents antics i cartes geogràfiques hom hi afegeix l'apellatiu de Cabra del Camp.

La història projecta la seva llum a Cabra d'ençà del segle Xè, esdevenint un dels poblets més vistos d'aquesta bandada de Catalunya.

El P. Pasqual, canonge del monestir desfet de Bellpuig de les Avellaneres, en la seva magna obra que deixà inèrita, un teixit de valuosíssims documents històrics, guardats en part a la Biblioteca de Catalunya, quin nom és: *Sacroe antiquitatis Cathalonica Monumenta*, ens parla de Cabra en 962. En aquest any, que era el vuitè del regnat del rei Lotari, el comte de Barcelona Borrell II, féu donació del

castell de Cabra, amb els seus termes i pertinències, a un tal Ervigi fill de Ricard, a la seva muller Almetruda i a son fill Wifred. Com a límits territorials s'esmenten els termes de Sant Pere del Gaya, Figuerola Pont d'Armentera i Solivella. L'esmentat canonge tingué una fallida al copiar l'últim nom error en què han caigut Morera i Llauderó. Palau i Dolcet, i tots quants s'han ocupat superficialment dels primers dies de Cabra puix que en lloc de Solivella deu entendrer-se Salmella, castell situat a la banda oriental de Cabra el qual des de molt antic formà part de les vastes dominicatures de la noble casa de Cervelló.

El primitiu castell de Cabra caigüé destrocat completament en la incursió guerrera que el cabdill moro Almançor portà a terme en les terres catalanes corrent l'any 985.

Tot just començat el segle mil·lenni, al efectuar-se la delimitació precisa del comtat de Barcelona per la banda del sol colgant, apareix de nou el nom del castell de Cabra: de parte vero occidi vadit u que ad Kastrum de Capra et Pennafreita et ali, segons nota Bofarull en "Los Condes Vindicados"

Es diu que des d'abans de la invasió musulmana tenien dret sobre el castell de Cabra els monjos del monestir de Sant Martí d'Abengerra. Documentalment pot constatar-se que Ramon Berenguer IV, el 1 de juny de 1160, signà una concòrdia amb l'abat Raymond i els monjos d'aquell monestir.

Cabra integra el senyoriu de l'arquebisbe de Tarragona, quan en 1118, Ramon Berenguer III, cedeix la ciutat i el camp de Tarragona fins els cimals de la serra Carbonària al prelat Olaguer de Benús-trega.

Corrent la meitat del segle XIII el nom de Cabra es féu cèlebre en la ciutat del pladiscòm de la narrativa apellada *Conill en contra del monestir de Santes Creus*. Ambdós provaren la llur legalitat en la possessió d'aquest territori. El monestir cercà la influència de l'arquebisbe Pere d'Albalat. El poble accuí a l'autoritat del rei Jaume I. Després de llargues disputes fou repartit el territori.

En 1285, al otorgar el codicil a Vilafranca el rei morent. Pere III per mor d'atendre a les quantioses despeses que ocasionarien la construcció de la seva tomba i el claustre gòtic projectat, Cabra, com Sarreal i Forès, passa a la total jurisdicció de Santes Creus. La creu de doble travesser fou la fita del territori donat fins l'any 1383, en què a canvi de Conesa i Turlanda Cabra i Sarreal retornaren al domini real.

Durant la revolta dels Segadors Cabra, com tots els demés pobles de la comarca, tocà les funestes conseqüències de la guerra. Pel gener de 1648, Vélez convertí en cendres l'arxiu i una bona part de la població. Apaiagada la revolta, el rei Felip IV, per a premiar el marquès de la Mortara pels grans serveis que li prestà en les terres tortoses, el nomenà senyor dels territoris de Cabra, dignitat que ostentà fins l'any 1800, descomptat el temps que va des de l'any 1698 al 1772, en què quedà vinculat el serveriu a la noble família Potau.

L'ESGLÉSIA PARROQUIAL

De la primitiva església de Cabra ben poca cosa en sabem, el suficient per a remembrar-la, tenint en Mateu Ortoneda, cisellà el retaule compost que el celebrat imaginari gòtic de l'altar major en 1424, i que la imatge del Sant Crist comptava amb capella pròpia a la part dreta del temple, i amb la fundació d'un benefici sota la mateixa invocació. El temple quedaria mig

enrunat durant les revoltes en contra del rei Joan II, arribant a ésser inservible al començar el segle XVII.

L'església actual, de bona fàbrica, fou bastida en 1633, i dedicada com la primitiva, a Madona Santa Maria. El retaule de l'altar major fou construït per l'escultor reusenc Voyseray en 1862, i decorat per Beringola, també de Reus, en 1869. Una doble escalinata que s'obra als costats del retaule, dona accés al formós cambril, on, centrada per un retaule de factura barroca, hi és de veure la devota i piadosa imatge de Jesucrist difunt

LA SANTA IMATGE

El Crucifix de Cabra és sens dubte la imatge cabdal de quantes l'en-

da a la banda esquerra (consuetud francesa), ostentant més que cap altra la influència tradicional artística de presentar les simetgies amb la testa tombada cap a la part esquerra. El Crist de Cabra presenta una particularitat entre el concert iconogràfic ojival, el presentar la testa mancada completament de cabellera. Durant el segle XVI, en ple Renaixement, quan per damunt d'expressió religiosa s'hi posà el realisme exagerat, a voltes i sempre la perfecció anatómica una postissa cabellera exornava barroerament la imatge del Crucifix fins que el Visitador dicessà, doctor Josep d'Arnés, ordenà, al trobar-se a Cabra, el 13 de març de 1656, que fos preterit l'ús de semblant adefés, autoritzant el rector

Crist de Cabra, qui en 1648, amb el prodigi d'un dirí que sempre cremava i mai es consumia, es constituí missatger dels dies de botança que neixien per la població. Effectivament, des de aquells dies Cabra no fou ja mes turmentada per l'enemic.

La visió compendiada de la Santa Imatge ens priva d'allargar-nos en detalls prodigiosos, sigui's, per permés l'apuntar el fet d'un infant tutlit de Montblanc, qui a la presència del Sant Crist de Cabra es sentí enfortit de cames i amb la llengua expedita per a pronunciar tota paraula, tartamunt com havia estat fins a aquell moment.

FUNDACIÓ I LLEGATS

Els fidels agraita a les misericòrdies del Crucificat foren numerosos. Generalment tots els clams i peticions eren acompañats de donacions per a l'esplendorositat del culte, i molts a l'otorgar la seva última voluntat feien memòria del Crist miracler de Cabra, pel qual assignaven també un llegat.

El dia 23 d'abril de 1620, Mn. Joan Olea, Rector de Vesella, "per salut i repòs de la sua Anima i en exaltació del santissim sagratament, institueix una missa quotidiana perpètua, celebradora quisum dia de apres son obit en lo Altar del SS. Crucifici, dita per sacerdot de son llinatge si ni haurà, y si no ni haurà que sia fill de la Vila" (1). Deix per a la fundació 1080 lliures, amb un rèdit anyal de 54 sous. Els administradors del benefici eren el Rector, Batlle i Jurat de Cabra amb els hereus dels Olea fins a la quarta generació. Autoritzà l'acta el Dr. Saldoni Perpinyà, notari de la vila de Sarreal. Com que el referit benefici constava de diferents censals, a l'esser lluits, el 26 de febrer de 1740, el capital sobrant fou dipositat a la caixa dels Pares de la catedral de Tarragona. Novament s'arranjà amb els següents llegats:

"Jaume Sauner". Pagès de Vilaseca del Camp y Archebisbat de Tarragona... fa a la referida Misericòrdia del Sant Christo de la Vila de Cabra, un censal de preu i propietat 100 S y precio annual 3 s."

Autoritzà la concessió el notari de Tarragona, Dr. Tomàs Fleix el 16 de juliol de 1740.

"It. Gabriel Granell, Pagès de Vilaseca del Camp... fa per lo Altar del Sanct Christo, un censal de preu i propietat 100s y precio anual 3 s." Fou autoritzat per mateix notari el dia 11 de juliol de 1740.

"It. Pere Thomàs. Pagès de la Canonge del Camp... feia a lo altar del St. Christo... un censal de preu i propietat 300s y anual precio de 15 s.". També fou ctorgat davant de Tomàs Fleix.

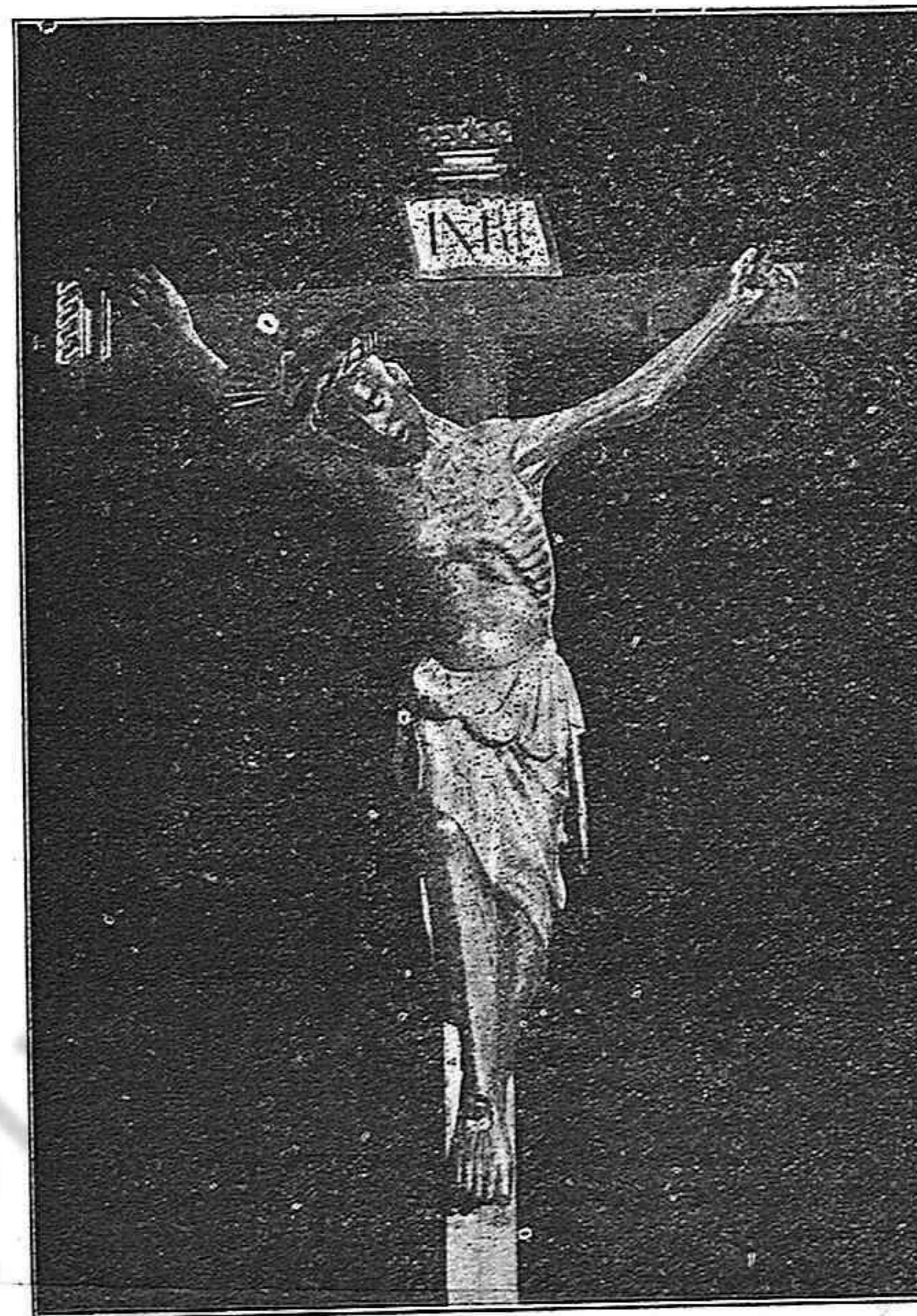
"It. Francisco Muntas, Pagès de la Selva del Camp, feia... al St. Christo de Cabra, un censal de preu i propietat de 75 s." Firmat per Bernat Punyet, notari de la Selva 26 de gener de 1749.

"It. Francesc Senant, Pagès de la Selva del Camp y Archebisbat de Tarragona, feia a la referida Missa Cotidiana fundada en lo Altar de St. Christo de la Vila de Cabra, un censal de preu i propietat 75 ll. y precio annual de 3 ll. y 15 s... consta en poder del Dr. Andreu Maymó, Notari de Valls a 26 de gener de 1749."

"It. Joan Vives, Pagès de Cabra dit del Abeurado, feia a la referida Missa... un censal de preu i propietat de 303 ll. 3 s. 8 d. y precio annual 15 ll. 3 s. 2 d. poch mes o menos, com consta del acte firmat en poder del Dr. Josep Alemany Notari de Tarragona als 3 de Mars de 1767." i d'altres.

EL CRIST DE LES PREGARIES

El Sant Crist de Cabra, més que cap altre de les nostres comarques ha estat en tot temps objecte de grandioses acàmancies i públiques pregàries. L'estral de la marfuga llagosta, sequera i altres calamitats, en invocar la misericòrdia i el consol d'aquesta gloriosa Imatge els pobles han experimentat bo-

Imatge del Sant Crist que es venera en l'església parroquial de Cabra

giny de l'home n'ha llegat a la nostra terra. Es la superació de l'estil gòtic que logrà imprimir en la matèria adaptable la realitat del dolor, la paorscitat de la mort i l'esgarrifament cadàveric, i malgrat les imperfeccions tècniques de un art en formació, assoli magis-tralment despertar emocions, enforçar la pietat i humiliació a l'home amb la visió clara d'aquest misteri de sang, que tingué inici en les seves pròpies misèries i pecats.

La pietat del poble ha saput interpretar feliçament tota la grandesa del misteri i la idealitat artística que l'embelleix, en la Tornada dels Goigs ja seculars:

"Puig per ser en Creu posat sufrireu per nostre amor: contemplen tots lo dolor de Jesús crucificat."

La tradició popular sosté que la imatge del Sant Crist és obra dels experts inventurats. Dos dels àngels que restaren maravil·lats al contemplar el taller de Sant Lluc, i de la manera com l'Evangeliista cisellava les imatges del Crucificat i de la Santa Verge al passar un dia per Cabra, en els dies reculats de la seva història deixaren enllistada en comptadissims instants la imatge del Rex tremenda majestatis, tal com realment l'havien contemplat en el Calvari, latent la Deitad, el dia tètric i venturós alhora en què sobre un gap d'aquella terra polluida que quedava fora la muralla de Jerusalem, era completada misericordiosament la nostra redempció.

La factura iconogràfica que sembla remuntar-se fins al segle XIV és gairebé de talla natural: 1'30 metres d'alçària. La creu mesura 2'40 x 1'60 metres. La façana augusta del Crist és la còpia al natural d'un difunt després d'unes quantes hores d'haver finat, trasplantant encara la intensitat del dolor que ha estat la causa de tanta desgràcia. Tota la imatge està lleugerament inclinada

i els fideles el poguer, en els dies festius, embellir la testa del Sant Crist amb precioses corones de flors naturals.

EL CRIST MIRACLER DE CABRA

El llibre dels miracles del Sant Crist de Cabra és voluminos. Crist es cert que no prodiga els miracles inutilment, però en la plasmació del Crucificat en la matèria inerent a la acollida i veneració de la població de Cabra, ultra els prodiges que corren de boca en boca, efectua el miracle constant, intern i ocult de rendir els cors entenebrits i excitar-los al penediment i a l'amor. La tradició esplica detalladament com un any, el dia de Sant Tomàs 21 de desembre, per la faç del Crist hi corregué sang fresca, pura plena de vida, fins a deixar maravillats els circumstant. Potser era precis els constatar alguna realitat bàsica de la nostra grandesa espiritual davant d'alguna ànima endurida, com fou també precis un dia cridar a l'Apòstol Tostoirí per tal de què posés els dits a les llagues gloriose de Crist resuscitat i allunyés del seu esperit tota llede de dubitació. Però a perpetuar la memòria d'aquest prodigi Déu del cel ha volgut que sota l'ull dret de la venerable imatge hi restés una gota de sang fresca i intensament colorada.

Un altre fet prodigiós s'esdevingué en els dies borrascosos de la guerra separatista de Catalunya, en temps de Felip IV. Com a castig per haver-se organitzat un exèrcit comandat pel baró de Rocafort de Queralt, per a oposar-se a les orgulloses pretensions del marquès de Vélez, exercit que fou desconcertat a l'arribar al Camp quedant penjats els seus capitostos junt amb el de Rocafort a les muralles de Cambrils, la contrada experimentalment miserabilment les conseqüències de la guerra, però per damunt de tota confusió hi vetllava l'abraçada oberta del Sant Crist de Cabra.

LYCEUM
ADMET GRATIS ALUMNES A
PROVO

LYCEUM

ACADEMIA POLITECNICA

QUEDA OBERTA LA MATRICULA PER AL CURS 1933-34
BATXILLERAT :: MAGISTERI :: PERITATGES
C. DE LLEIDA, 6. 1.er, 2.a -- TARRAGONA

nança. Vegeu sinó: "Estava dita vila de Cabra l'any 1687, amb el desconsol de tenir cuberts so camps de la plaga de llagosta, havent acudit del seu refugi foren miraculosament preservats els fruits i plantas de son terme."

Les pregàries de Cabra a mesura que augmentaven en importància anaven deixant un ceremonial una tradició dignes de nota, amb el suficient tipicisme per ésser curiosament estudiats pels nostres folkloristes.

Al presentar-se una pública calamitat, amb les autoritzacions degudes, es donava inici en els diferents pobles afectats, a solemnis tridus i novenaris per a alcançar del Ciel la gràcia que convenia. Si l'estrall prenia proporcioncs alarmants, la comarca acudia, amb les llàgrimes als ulls als peus del Crist monumental de Sarreal, on es practicava novena i processó solemne amb la imatge del Sant Crist que havia d'ésser portada per sacerdots indumentat amb alba i estola negra. L'últim recurs era demanar misericòrdia al Sant Crist de Cabra. Per a organitzar la romeria era consuetat el posar-se d'acord el rector i els jurats dels diferents pobles que havien d'acudir-hi. El dia convingut, i gairebé tots a la mateixa hora arribaven a Cabra en processó, portant tots una imatge del Sant Crist, ultra les que tenien que presidir cada una de les processons. Congregats al lloc, mentre les campanes de Cabra es balencaven pausadament, sortia de l'església prarreccial el Crist gòtic, priets, compassius, portava també per preveres vestits amb alba i estola negra, en mig de les aclamacions dels infants i de les llàgrimes de la gent madura. Era consuetud en les pregàries el pronunciar un vibrant sermó excitant al penitement dels pecats i al compliment de les pràctiques cristianes. Els religiosos d'Escornalbou s'havien fet cèlebres en aquesta mena d'oratoria. Al retornar la processó a l'església, a la qual no hi prenia lloc tothom qui volia era general la cerimònia dels "Ninivites", homes vestits de penitència horrosa. Ens plau copiar el ceremonial que observaven en les pregàries de Sareal a falta del de Cabra que no quedà escrit, però que era en tot semblant a aquest:

"... al arribar lo Predicador al pas dels Ninivitas entren luego ells, y es precís baixar ja lo Predicador de Pugit perquè la que va al davant (que ja procuran sia de una espantosa veu) portant una creu verda grossa y arbolada, comença ab un espontan Crit: Senyor verdader Déu; y luego tots los demás cridan: Misericòrdia, deixant-se caure tots a terra a excepció de que porta la Creu. Luego se segueix en tota le Iglesia un gran llanto..."

Cèlebres foren les pregàries que es feren a Cabra el dia 12 de maig de 1748, la Dominica guarta després de Pasqua, preferint les de l'any 1737 per causa d'una terrible sequera. En el Llibre de Notes de l'arxiu parroquial: "... en tal dia se determinà fer pregaries, y se ordenà se diguessen nou dies Completas, y comensant dit dia 12 de sobre dit mes, y estant dientlas cantantlas se ha experimentat com lo St. chisto dient las ditas completas en sa capella suá sia sang ó ayuga, assó ó confirmaren tres homes dignes de fe, quals son Damià Ferrer, Joan Tous y Josep Pau Mestre... y essent en la nit a dos quarts poch mes ó menos de la una havem alcansat lo alivio de la pluja que tant desitjavam la qual durá sis horas sense parar".

"...dia 23 de Abril de 1750, y dia de St. Jordi, se tragué la Imatge del Sant Christ en lo altar major per la necessitat de la pluja, assistint lo Pare Josep Arbós, President del convent de St. Francisco de Montblanc... se feu tres predicas... Tots observarem com la santa Imatge cada moment mudava els colors... la pluja la alcancarem lo endemà de las funtions, diumenge, dia 26 de dit mes".

"Dia 10 de maig de 1765, y dia de St. Antonino, dijous, Dominica secunda post pascha resurreccions tragueren la Imatge del St. Christ per necessitat de la pluja, a las sis de la tarde del mateix dia havem lograt de la Santa Imatge el Benefici de la pluja per los blats i plantas d'esta vila de Cabra y tota sa comarca."

En 1822, dia 11 d'abril es feren novament pregàries amb gran concurs del veïnat, i consta que caigué la pluja demandada per tal de re-

Cuideu - vos
l'estómac
perquè és la base de
la vostra salut

*
Jo vaig patir
com vós, però em va
curar el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

ES VEN A LES FARMACIES

frigerar els camps assedegats. "...en la vetllada del mateix dia veieren que la Imatge derramà un tumor sanguinolent que lo Párroco fregà ab lo dit, y foren infinitos los que ho veieren de la vila i forasters lo que's divulgà a moltes parts, y la gent del veïnat acudiren a visitarlo".

A la memòria de tothom estan encara les solemnes Rogatives de 1905, que duraren des de el dia 9 d'abril fins el 30 del mateix mes en què es féu la grandiosa processó, a la qual acudiren els pobles de Pont d'Armentera, Figuerola Pla de Cabra, Sarreal, Barberà Solivella, Pira, Montblanc, i d'altres, amb un contingut d'unes 10.000 persones. El dia 4 de maig plougué en abundància. I la imatge del Sant Crist de Cabra fou benedicida i exultada per tots els correguts d'aquestes comarques.

Al recordar avui l'històrial del Sant Crist de Cabra, i enumerar tota una llista de gràcies que Jesucrist s'ha dignat vincular a aquella venerable imatge, procurarem que el misteri de la Creu que és misteri de justícia i d'amor misteri resplendent, il·luminí completamente els ulls del nostre cor.

Tomàs Capdevila i Miquel, Pvre

La Revolución

provocarán, muy en breve, los famosos

APARATOS DE RADIO “NEW PYRYS”

de 3 válvulas Tungsram, una Pentodo :: Mueble americano elegante con altavoz completo :: Casis metálico :: Cuadrante iluminado :: Mando selectivo de estaciones (elimina la local) :: Interruptor de alumbrado :: Directo a 125 V. :: Sin antena.

Recibe además de la emisora local, numerosas estaciones alemanas, inglesas, italianas y francesas.

GARANTIA POR DOS AÑOS

HAY VARIOS TIPOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

PRONTO, DEMOSTRACIONES A DOMICILIO

AHORRE USTED DINERO

No compre aparato de RADIO sin antes haber solicitado una demostración del “NEW PYRYS”

Jurado Mixto del Comercio de la Alimentación

Por acuerdo de dicho Jurado, se hace público que el sábado y el domingo, días 23 y 24 del corriente, los establecimientos del ramo abrirán sus puertas a las ocho de la mañana para cerrarlas al medio día.

JOSEP M. FAURA NOTARI

Ofereix als seus clients llur nou despach a la RAMBLA DEL 14 D'ABRIL, 2, ENTRESSOL, on s'ha traslladat

Conservatori de Música de Tarragona

FILIAL DEL CONSERVATORI DEL LICEU

CURS DE 1933-34

Queda oberta la matrícula pel nou curs que començarà a primer d'Octubre.

Preus, condicions i detalls a la Secretaria del PATRONAT DEL CONSERVATORI (ARMANYA, 11, baixos).

HORES DE 12 A 1 i DE 7 A 8 a partir del dia 18, els dies feiners.

LYCEUM

COLLOCA ALS SEUS ALUMNES
CAPACITATS

Acaba de sortir
“Guia del Pelegrí a Roma”

Obra d'actualitat, en la qual s'hi descriu tot el viatge des de Barcelona a Roma, amb gràfics del Trajecte Ferroviari i nom de totes les estacions, explicació detallada de les més importants poblacions països, etc.

Es descriuen també els principals monuments de la Ciutat Santa, que solen visitar els pelegrins, amb plànols de Roma i de la nova Ciutat del Vaticà.

Pot dir-se que es tracta d'un "pelegrinatge a la vista", que l'ensembla serveix de guia de ferrocarrils i de cicerone.

Indispensable a tot pelegrí que vulgui ben aprofitar el viatge.

Per a demanda d'exemplars, dirigir-se a l'Administració de LA CRUZ, Rambla de Sant Joan, 46.

Augusto Serres

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHO: de 10 a 12

CARRETERA

BARCELONA, 69

TARRAGONA

Teléfono 449 X

LYCEUM

ES L'ACADEMIA MES ECONOMICA

ANTONIO SEGÚ

FINCAS

Méndez Núñez, 21 bajos,

Teléfonos 748 R - 748 X

TARRAGONA

VENTA-ADMINISTRACION

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor 6, Torredembarra.

Informes en esta Administració

LYCEUM

COMPTA AMB PROFESSORAT
OFICIAL

ZUMO DE UVA

SIN FERMENTAR

MOSTELLE

Eminent medicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sana. Alimento más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

VIDA RELIGIOSA

SANTS DEL DIA

La Impressió de les Llagues de sant Francesc d'Assis; Sants Pere d'Arbúes Lambert, bisbe, Justí, prevere, Flocell, nen, Narcís, Crescèncio, Sòcrates, Esteve, Valeria, Macrí i Gordià, màrtirs; Sàtir, confessor; Santes Teodora, matrona romana i Columba, verge, màrtirs; Ariadna i Agatòglia, màrtirs i Hilda, verge.

Missa del dia

DE LA DOMINICA XV DESPRES DE PENTECOSTES

Segon d'Agost. — Ornament vermell

La resurrecció del fill de la vídua de Naim és una imatge de la nostra resurrecció espiritual, obrada també per Jesús, qui ens ha arrencat de la mort del pecat i ens ha comunicat una vida sobrenatural, regida pel mateix Esperit Sant. En la pobra mare suplicant és alludida la mediació de l'Església, entristida per la mort espiritual dels seus fills, i per les llàgrimes de la qual el Senyor els retorna a la vida. L'*Epistola* assenyala les virtuts amb què hem de cuidar i manifestar la nostra vida cristiana: la humilitat, l'amor al pròxim, l'esperit de dolçor i de caritat, soportar-nos els defectes, considerant-la nostra feblesa, vencer l'amor propi i la vanagloria i sobretot pensar en aprofitar el temps per a les bones obres, per a recollir-ne després els fruits.

EVANGELI

Continuació del sagrat Evangelí segons sant Luc. En aquell temps: Anava Jesús a la ciutat; anomenada Naim: i anaven amb ell sos deixebles, i una copiosa multitud. I com s'acostés a la porta de la ciutat veu's aquí que s'emportaven un mort, fill únic de sa mare: i aquesta era vídua, i gran acompanyament de la ciutat anava amb ell: Havent-la vista el Senyor, commogut de misericòrdia envers ella, li digué: No ploris. I s'acostà, i tocà la civera. (Aquells que la portaven s'aturaren). I digué: Jove, jo et dic: aixaça't. I es recolzà aquell qui era mort, i començà de parlar. I el donà a sa mare. De gran temor foren tots corpresos: i glorificaven Déu, dient: Un gran profeta ha aparegut entre nosaltres: i Déu ha visitat el seu poble.

Tinguem confiança en la protecció divina contra tota adversitat; el mateix. Jesús ens sostindrà amb l'aliment del seu Santíssim Cos. Així realitzarem l'ideal de pureza amb que ha de resplendir l'Església.

Missa per demà

De sant Josep de Cupertino, Confessor. Doble. Color blanc.

Missa per dimarts

De sant Gener, bisbe, i companys màrtirs. Doble. Color vermell.

QUARANTA HORES

Se celebren a la Parroquia de Sant Joan essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí, i de tres quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

El dia 22 començaran a M. Santa Clara.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. — A dos quarts de deu, Prima, Tercia, processó claus tral i missa conventual.

Capella de la Mare de Déu del Claustre. — A les set, missa i resso del Sant Rosari.

Capella del Sagrament. — Tarda

a les cinc, exposició, Trisagi cantat benedicció i reserva.

SANT JOAN (Festivitat dels Dolors gloriósos de la Verge Maria).

Missa a les sis, vuit, nou i onze; a tres quarts de deu ofici amb homilia, a la de set, punt doctrinal i a la de vuit, Comunió general amb plàctica.

Tarda, a les tres Catecisme, a les sis reso de la Corona Dolorosa de la Verge, trisagi cantat, motet, sermó pel Rnd. Josep M. Domingo Pre benedicció i reserva, amb motiu de les Quarante hores, i cant final del "Stabat Mater".

SANT FRANCESC. — Misses a les sis, set, vuit i onze.

A les tres de la tarda, Catecisme a les sis, es celebrarà la festa de Santa Creu amb Rosari del qual les dues darreres denes seran cantades, i sermó, visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat.

SANT MAGI. — Diumenge, a les onze, es cantarà una missa a intenció d'una família devota.

MM. CARMELITES DESCALCES — Conclusió del Septenari dels Dolors.

Tarda, a un quart de sis, trisagi i sermó pel Rnd. P. Gonzalo, Prior dels PP. Carmelites.

SANT MIQUEL. — A les vuit missa de Comunió General de la V. Congregació de Nostra Senyora dels Dolors, amb plàctica preparatòria, pel P. Aniceto Arnautó, C. M. F.

Tarda, a dos quarts de set, Corona Dolorosa, Trisagi cantat i sermó pel mateix P. Aranutó.

BEATERI DE ST. DOMÈNEC. — Funció del Rosari Perpetu. Avui a les vuit, missa de Comunió general amb plàctica preparatòria.

Tarda, a les sis, rosari, meditació i sermó pel Rnd. P. Federic Vila C. M. F.

SANT ANTONI (PP. Caputxins) — Matí, misses a les set, vuit i nou.

Tarda, a dos quarts de set, exposició de Nostramo, Rosari, exercici de les sagrades plaques del Pare Sant Francesc, benedicció i reserva.

CULTES PER A DILLUNS

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, com cada dia missa i resso del Sant Rosari.

SANT JOAN. — Mises, a les sis set, vuit, dos quarts de nou i dos quarts d'onze, aquesta de reserva

Tarda, a tres quarts de set, Ro-

sari, Trisagi Cantat benedicció i reserva.

CULTES PER A DIMARTS

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, missa i resso del Sant Rosari.

SANT FRANCESC. — A missa de dos quarts de vuit, es farà l'exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni Pàdua.

SANT JOAN. — Misses a les sis set, vuit, dos quarts de nou i a dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, a tres quarts de set, Rosari, Trisagi Cantat, benedicció i reserva.

LYCEUM
GARANTEIX UNA ENSENYANÇA
PERFECTA

Los conflictos del Campo

Después de dos meses y medio de publicada la ley de los conflictos derivados de los contratos de cultivo, y después de insistir nosotros varias veces desde estas columnas; por fin la Generalidad ha nombrado la "Comisión arbitral agrícola" del partido judicial de Tarragona que está integrada por los siguientes señores:

APARCEROS

D. Pablo Miró Solé: presidente de los rabassaires de Catllar y afectado por la ley.
D. José Domingo Solé: vocal de la Sociedad de rabassaires de Secuita y qué sin tener conflicto con el propietario se niega a cumplir el contrato.
José Cullaré Alegret, rabassaire de Catllar.

PROPIETARIOS

Agustín Gibert Moixella: Que no es propietario (de Tarragona).

Alberto Oliva Alentorn (de Tarragona).

José Perelló Solé (de Tarragona).

Secretario: don Salvador Cañas secretario del Ayuntamiento.

Este tribunal tiene que resolver los conflictos de Secuita y Catllar únicos del partido que en la mayoría de los casos sin tener conflicto se niegan a entregar al propietario la parte de frutos que según contrato le corresponde, y para que

la opinión pública pueda juzgar de su imparcialidad, copiamos el artículo 33 del Reglamento por el que se ha de regir esta Comisión que dice así: "Art. 33. — El presidente y los vocales de las comisiones arbitrales podrán ser recusados por alguna de las causas siguientes:

a) Tener interés directo en el asunto."

Luego si los propietarios de Secuita y Catllar han de recusar a los vocales rabassaires, por tener interés directo en el asunto, para qué nombrarlos? ¿o es que en los otros pueblos del partido no hay rabassaires? Lo menos que se podía haber hecho es vestir al santo, y no enseñar la oreja, que con el mismo derecho se podía haber nombrado los propietarios de Catllar y Secuita.

Finalmente con qué derecho se nombran jueces a individuos que deben ser enjuiciados?

La Generalidad o lo que es lo mismo l'Esquerra, no podía dar de sí otra cosa que un berrido, ya que esto y nada más significa la manana de escoger el personal que debe resolver los problemas del campo

Para eso no necesitábamos ni comisiones arbitrales, ni la Generalidad ni el señor Freixa siquiera.

PISICS

LYCEUM
INFORMA SENS COMPROMIS DE
LA MILLOR CARRERA QUE POT
OBTENIR

GACETILLA

TERMINACION DE EJERCICIOS

Ayer terminaron en el Seminario los ejercicios espirituales organizados por la Unión Apostólica para Sacerdotes, habiendo sido setenta y cinco los ejercitantes presididos por nuestro Eminentísimo Prelado

LA MISA EN LA ERMITA DE LA SALUD

La misa cantada de despedida de temporada en la ermita de la Salud tendrá lugar hoy, a las diez menos cuarto.

DOS LLIBRES NOUS CADA DIA

A. Barredo, trad.: "EPISTOLA RIO DE BEETHOVEN", 5 ptes.

H. Hauser: "AIGUA SALADA" Nevelha, 3,50 ptes

LLIBRERIA TARRACONENSE de J. Antoni Guardias, Plaça

República, 53, telèfon 662

EXAMENES PARA BECAS

El martes empezarán en la Comisaría de la Generalidad los exámenes de becas, a cuyo concurso acuden hasta la fecha en que escribimos estas líneas seis opositores.

CONCIERTO

Programa de las obras que ejecutará hoy la música militar en la Rambla de San Juan, de las 22 a las 23 horas:

"Sentimiento español", pasodoble, Pérez.

"Gol", rumba, Guerrero.

"La Revoltosa", fantasia, Chapí

"Lavapiés... 53", schotis, Ledesma y Oropesa.

"Malagueña", pasodoble, Godes

EXAMENES

Mañana, en esta Universidad Pontificia se celebrarán los exámenes de ingreso, extraordinarios, y a becas.

LYCEUM
L'ACADEMIA QUE NECESSITA
TOT ESTUDIANT

destinat com Superior al convent de Tarragona precisament. Al grup Tarraco no li esqueia tan mal aquesta nova, si bé hauria preferit hagués retardat alguns dies més... Un altre religiós carmelita, molt conegut també dels tarragonins i barcelonins, ho era el P. Rafel del Nen Jesús; més també feia 15 dies que havia embarcat cap a Espanya.

Cal dir, però, que no ens mancaren allí altres compatriotes, cristianament acullidors, que ens omplenaren d'atencions. Fou primerament el venerable P. Berard de Sant Josep, un dels més antics religiosos del Carmel, i el P. Gabi, recentment arribat d'Espanya, que tingueré que abandonar per les constants amenaces i intentones de crema i destrucció del seu convent, durant la trista època dels passats aldarulls. I foren aquets dos compaïents i entusiastes cicerones, qui després del dejuni, ens acompanyaren en les visites del Carmel, començant per l'església del Santuari, consistent en una forma rotunda, terminada amb elegant cúpula; al fons s'hi destaca en la part superior el riquíssim altar major de marbre amb aplicacions de bronze daurat, i és al mig del seu retaule que s'hi obre el gran tron de la Reina del Carmel, qual imatge veneradíssima apareix revestida de preciosíssims hàbits, amb corona o diadema d'or macis. I es aquí on comencen ja els bells records de la nostra terra, que sempre ha comptat amb munió de fills devotissims del Carmel. L'esmentada corona d'or ofrena d'una pietosa dama catalana, ostenta l'escut barrat, que es troba igualment en la llàntia de plata del seu cambril. També porten marca de fàbrica catalana les imatges de la Mare de Déu del Carme i del profeta Elies, que figuren en les processions que es fan en els entornos del Santuari.

Sota el presbiteri hi ha la Gruta d'Elies, que segons tradició fou habitada pel mateix Profeta. Es tracta d'una cova tallada a la mateixa roca, — i està d'ampla per 2 de fons — figurant en el seu

blació. Quan nosaltres realitzarem aquest recorregut, notarem certa impressió de tristesa i perplexitat en el semblant dels jueus de Tel-Aviv; encara no havien sortit de l'estupor i estorament que els produí la mort d'un dels caps del sionisme modern, el doctor Arlosorof, assassinat fa poc dies a la platja d'aquella ciutat, sense que ningú pogués saber rès de l'autor que havia comés aquell crim.

Com deviem fer la visita de les ciutats costeres de Palestina amb el mateix vaixell "Vienna", i aquest devia partir de Jafa a les dotze de migdia, des de Tel-Aviv retornarem al port per a fer novament l'exercici del gronxoleig en la barcassa que ens estava esperant ja per a conduir-nos al "Vinent", quan aquest ja donava els últims senyals de partida.

Amb quatre hores de navegació ens devia portar a l'inmediat port de Caifa, des d'on ens dirigirem al Mont Carmel; i això últim si que adelitava el nostre esperit.

CAIFA

Era a mitja tarda que els nostres ulls pogueren explaïar-se en la visió del Carmel. Abans d'arribar al port de Caifa, es presenta a la vista el gran mont del Carmel, coronat en els seus dos extrems per dos célebres Santuaris, el del "Sacrifici d'Elies", i el de la "Verge del Carmel", més pròxim al mar. Una Salve sortida del més íntim del cor fou el primer salut que a la Verge dirigirem, esperant poder-nos pistrar als seus peus, al dia següent, que estava assenyalat per a la seva visita.

Mestrestant, el vaixell anava apropiant-se sempre més a la gran badia que formen la muntanya del Carmel i la punta de Sant Joan d'Acre, tenint per fons la blanquissima arena d'aquelles platges que forma admirable contrast entre la blavor de la mar i la verdor de la frondosíssima planúria d'E-

FIESTAS DE SANTA TECLA EN TARRAGONA

La Compañía de los Caminos de Hierro del Norte, con el fin de facilitar la concurrencia a las fiestas que tendrán lugar en Tarragona durante el mes actual con motivo de la festividad de Santa Tecla, ha acordado que los billetes de ida y vuelta de la tarifa especial de G. V. núm. 6, párrofo tercero, de viajeros se expendan diariamente para dicha capital del 21 al 25 del corriente y sean valederos para regresar en cualquiera de los días del 22 al 26 del que cursa, todas estas fechas inclusive.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

UNA CONFERENCIA DE HUMBERT OTORRES

Ayer noche dio su anunciada conferencia en la Juventud Federal el diputado don Humberto Torres desarrollando el tema "El momento político actual".

Asistió el señor gobernador civil

GENTE MALEANTE EN EL CAMPO

Las autoridades de varios pueblos se han visto precisados a concentrar la guardia civil por el gran número de gente sospechosa que se ha presentado entre los que se dedican a las tareas de la vendimia.

En la madrugada de ayer en el término municipal de Pallaresos, unos desconocidos despojaron a una vendedora de huevos, de su mercancía exigiéndola cuanto llevaba encima. Varios vecinos de dicho pueblo salieron en persecución de dichos sujetos que no han podido ser capturados.

HORA SANTA

Edición catalana 0'30
Edición castellana 0'30

LIBRERIA ROYAL

Comte de Rius, 13, Tarragona

DETENIDOS EN VENDRELL

Comunican de Vendrell que han sido detenidos y han ingresado en la cárcel los individuos Ramón Garbago Larea, de 45 años, y José Muntserrat Brunet, de 52, por no haberse podido comprobar que las heridas que sufren Ramón Garbago hijo, Teresa Teixidó y Berta Teixidó, sean producidas por mordedura de perro como indicábamos en nuestra edición de ayer, sino que parecen motivadas por golpes sofridos en reyerta.

LA HUELGA DE ALCOVER

Parece van por buen camino las gestiones para solucionar la huelga de obreros del campo del pueblo de Alcover.

ROBO EN CAMPREDÓ

Comunican de Campredó que los segadores empleados en la siega del arroz y que trabajan en algunas propiedades de aquel término dejaron sus útiles en la casa de Mariana Martínez Ferrés i al terminar el trabajo, se han encontrado que éstos habían desaparecido

ECLESIÁSTICAS

EXAMENES

Mañana, lunes, a las diez de la mañana, tendrán lugar en el Seminario los exámenes extraordinarios y seguidamente los de oposiciones a becas.

DE SOCIEDAD

Se ha fijado la segunda quincena de octubre, para la boda de la bella y simpática señorita Teresa Gomá, con el joven Arturo Diaz.

La religiosa ceremonia tendrá lugar en La Riba, pueblo natal de la novia, dando la bendición nupcial su tío el Excmo. doctor don Isidro Gomá, arzobispo de Toledo.

* * *

El dia 8 del actual mes ingresaron en el Convento de Religiosas Minimas de Valls tres hermanas llamadas, respectivamente, Filomena, Concepción y María Badía, hijas de una cristianísima familia de Puigpelat, y sobrinas de nuestro particular amigo, cura-párroco de Albi, Rdo. don Juan Badía.

* * *

Ayer salió para Barcelona, después de pasar unos días en esta ciudad, el elocuente orador sagrado monseñor Pedro Lisbona, distinguido Consiliario de "El Correo Catalán".

* * *

Procedentes de Loyola (Guipúzcoa), llegaron a esta ciudad con objeto de pasar unos días al lado de su hija la M. María del Sagrado Corazón, religiosa de Jesús-María la distinguida señora viuda de Muniategui, acompañada de su simpática hija la señorita Alejandra Muniategui.

* * *

Dando por terminado el veraneo han regresado el doctor don José Sastre y su esposa doña Trinidad Torras con su simpática hija María Teresa.

* * *

Pasa unos días en esta ciudad nuestra paisana la señorita Mercedes Sugrañes Sabaté.

* * *

Ha regresado de Argentera, dando por terminado su veraneo, la distinguida familia de don Manolo Nicolau.

* * *

78 Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

drelò. Tampoc Caifa posseeix port per a que hi pugui atracar les embarcacions de gran tonelatge. Si bé actualment se n'hi està construint un de molta importància, que, segons veus, ja a fer la competència al de Beirut.

Així que per a desembarcar també aquí es necessitan barques, o canoes-automòvils; com ens trobam ja al caient de la tarda, desistirem aquell dia de baixar a terra, i si sols ens cuidarem de fer avisar als P. P. del Carmel, demanant-los el degut permís per a celebrar Missa al dia següent en el Cambril de la Verge.

En fer-se fosc i comença d'encendre's els farells del Carmel i de Sant Joan d'Acre, com també els focus elèctrics de la ciutat de Caifa i dels edificis enclavats a la pendís de la muntanya carmeliana, reflectant les seves llums en les bellugades aigües de la mar, s'oferí a la nostra vista una de les millors visions que es poden fruir a la Terra Santa.

EL CARMEL

Tot l'interès dels pelegrins en haver arribat al port de Caifa era per a visitar la muntanya del Carmel, que teníem a la vista i ben prop. Es comprehen aquest fervorós anhel, puix es tractava d'anar a retre homenatge al Santuari d'aquella celestial Reina, a la qual havien estat consagrats des dels primers instants de la nostra existència per les pròpies mares, essent elles també que cuidaren de penjar-nos al coll el primer escapulari amb l'imaxe de la Verge del Carme, que en el transcurs de la vida hem apretat manets vegades vers el nostre cor per a que ens deslliure de tot mal i ens faci dignes de la gran promesa que té feta als seus devots, de portar-los al Cel.

Amb tot i que volíem matinar per a pujar la muntanya del Carmel i postrar-nos als peus de la

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "San Eduado", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor español "Manuel Arnús", procedente de Barcelona, con carga de tránsito y 96 pasajeros en tránsito.

Vapor alemán "Bessel", procedente de San Feliu de Guixols, con carga general.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", procedente de Valencia con carga general.

Salidas

Pailebot español "Isla de Ibiza", en lastre para Valldaura.

Vapor italiano "Guido Brunner", con carga general para Marsella.

Vapor español "San Eduardo", con carga general para Palma.

Vapor alemán "Bessel", con carga general para Valencia.

Vapor español "Manuel Arnús", con carga general para Nueva York y escalas.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", con carga general para Marsella.

PARTE METEOROLÓGICO DE MADRID

Des del dia 10 al 17

BAPTISMES

Pasqual, Eulogi, Antoni.

ENTERRAMENTS

Agustí Solé Saltó, carrer de Juli Antoni.

Collegiales, Internos, Seminaristas

PARA VESTIR BIEN Y BARATO

visitad antes la acreditada

CASA FIGUERAS

7, ANGEL GUIMERÀ, 7

especializada en Trajes, Pantalones, Sueters de cremallera, Camisas, Calcetines, Pijamas, Tirantes, Cinturones, Corbatas, etc., etc. a precios muy económicos.

CUELLOS PARA CURAS, A PTAS. 1'25

CUELLOS PARA COLEGIALAS, A PTAS. 1'25

El lema de la casa es VENDER MUCHO Y BARATO

Notes oficioses

Durant la present setmana han concorregut als nostres Mercats procedents de les poblacions veïnes i duent mercaderies els següents vehicle:

Vilaseca	72
Canjanja	16
Reus	16
Cambrils	16
Riudoms	45
Constanti	1
Torredevilla	2
Pobla de Mafumet	1
Altafulla	9
La Riera	2
La Secuita	7
Pañeres	3
Pobla de Montornés	1
Riudecols	1
Pla de Cabra	4
Vallmoll	2
Vilarrodrona	4
Bonastre	1
Mont-roig	1
Perafont	2
Tamarit	1
Alcover	1
Lleida	5
Total	219

Tarragona, 16 setembre 1933.

MERCATS

Havent-se declarat anteriorment festa oficial a Tarragona el dissabte proper dia 23 del present mes de setembre, diada de Santa Tecla, es fa avinent per a coneixement general:

Primer. El mercat setmanal que es celebra cada dissabte junt a la Catedral, quedará traslladat, solavendres, dia 22.

Segon. Els Mercats estaran oberts, per a vendre a la menuda, el dissabte dia 23, únicament pel matí com d'ordinari, i el diumenge des de les 8 a les 12 del matí.

ULTIMA HORA

SUSPENSION DE LA MANIFESTACION DE PROPIETARIOS

Madrid, 16. — Por orden superior ha sido suspendida la manifestación que los propietarios de Castilla pensaban hacer en Madrid el dia 18.

Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

79

seva Verge, no ens fou possible desembarcar abans de les vuit, perquè la policia allí no matina gaire, al menys per a visar els passaports i donar el corresponent permís per a fer visites i excursions en aquell país. Una altre tardança inesperada fou el no trobar els automòvils disposats al moll, desseguida que havíem estat transportats per la canoa-automòvil. Serien, doncs, ja les nou ben tocades quan empreniem la marxa vers la sospirada muntanya, després de travessar rabents els carrers d'aquella ciutat de Caifa, aon hi formigueigen una munió de gent pertanyent a totes les races i religions: musulmans, jueus, cristians, vestits asiàtics europeus, americans, etc. Mes per a nosaltres eren detalls molts accessoris en aquells moments; els nostres ulls estaven fits a la muntanya, que anàrem ascendint ràpidament, després de l'obligada parada al portal que inicia la pendent del Carmel per a obtenir el degut permís.

En arribar i descendir dels automòvils a l'esplanada del Santuari (170 m.) sobre el nivell del mar), instantaneament ens dirigirem a saludar a la Verge, dispositius a l'ensems per a celebrar i oir la Santa Missa, en la que combragarem tots els pelegrins, entonant després la Salve, sortida del fons del cor, i passant finalment al cambril per a venerar i besar la sagrada imatge. I satisfets ja aquests anhels de la nostra devoció vers la Reina del Carmel passarem a saludar els seus seculars servidors, co és, els religiosos carmelitans, entre els quals hi comptavem bons amics i catalans, entre ells, el P. Gonçal de la Verge del Carme, Sots Prior del Convent, del qual n'havíem fet menció durant el viatge; esperant que ens hauria atés i acompanyat, com solia fer amb els pelegrins de la nostra terra. Però heus ací, que ens donem l'inesperada notícia de que pocs dies abans havia embarcat vers la nostra pàtria, — el vaixell en que viatjava i el nostre s'havien creut en la Mediterrània, —

Certificados

de Penales, última voluntad, Obras Públicas, presentación de documentos, informes de expedientes, legalización fincas, gestiones todo centro.

Fdo. Gil, Jaén, 7, Madrid.